

STIL ŽIVOTA

Moje utrke za IZLJEĆENJE

ZAGREBAČKA REFERENTICA **MILADA RABIHIC**
 ŠEST MJESECI NAKON OPERACIJE TUMORA NA
 DOJCI ISTRČALA JE POLUMARATON, ŠTO JOJ
 JE DODATNI POTICAJ DA KRAJEM GODINE U
 ATENI SUDJELUJE U SVOM PRVOM MARATONU

tekst JAGODA ZAMODA
 fotografija VEDRAN PETEH

U dvorištu svoje kuće u Paruževini kod Sesveta (1).
 U utrci na vrh Zagrepčanke najbrže je pretrčala 490 stepenica (2).
 Milada s kćeri Denisom i sinom Alenom (3)

P

remda nije pobijedila na Zagrebačkom proljetnom polumaratonom, ta je utrka bila još jedna osobna pobeda Milade Rabihic (57), Čehinje iz Končanice kod Daruvara koja godinama živi u Zagrebu. Uspjela ga je istrcati samo šest mjeseci nakon operacije tumora, a s vremenom od dva sata i 36 minuta postavila je vlastiti rekord.

- Dosad sam trčala za one koji ne mogu, a sada za sebe i svoje zdravlje. Moja liječnica dr. Mirna Sentić s Rebra rekla mi je: "Hormon sreće koji se luči pri trčanju neće vas izlječiti, ali stvorit će vam toliko imuniteta u organizmu da će izlječenje biti lakše" - kaže referentica u tvrtki Pevec. Nekoč je planinarila, a kad se prije tri i pol godine s obitelji - suprugom Zijadom, kćeri Denisom (22) i sinom Alenom (18) - iz grada presešla u selo Paruževinu kod Sesveta, u prirodi je osjetila silnu potrebu za trčanjem. Bez ikakvih priprema i treninga, istrcala je Zagrebački noćni cener 2016., a sin joj je rekao da je još nikada nije bio tako sretnu. Trčanje ju je sasvim obuzelo, učlanila se

u klub Trčaona u Maksimiru, ali nakon tridesetak utrka - četiri polumaratona, sijaset cenera, utrka na štiklama, trčanja do vrha poslovne zgrade Zagrepčanke... - lanjskog lipnja morala se zaustaviti.

- Na sistematskom pregledu liječnica je posumnjala na tumor lijeve dojke, a ultrazvuk ga je potvrdio, bio je dobroćudni. To me izbacilo iz takta. Kad sam se pribrala, odlučila sam da taj problem moram riješiti kako bih i dalje mogla trčati. Liječnici su mi rekli da će se dva tjedna poslije operacije vratiti na stazu. Ali trebala su mi tri mjeseca... - priča Milada koju su savjeti Ljiljane Vukote iz udruge Sve za nju oharabili da ponovno počne trčati. - Bojala sam se, gušila sam se hvatajući zrak, rana me boljela. Muž me samo pitao mogu li ja to, i uvijek me nazove poslije utrke. Želja mi je u studenome istrcati prvi maraton, od Atene do Maratonskog polja, a svaka moja dosadašnja utrka zapravo je trening za taj pothvat - kaže neumorna trkačica koja će 23. ožujka sudjelovati u "Utrci za fajtrice" na Zrinjevcu u organizaciji udruge Sve za nju. ■